

AKTUALITY

SETKÁNÍ SENIORŮ VE FARNOSTI

Každou druhou středu v měsíci bude na faře probíhat setkání seniorů, a to vždy po ranní mši svaté, která začíná v 8.00 hodin v kapli.

Začínáme **ve středu 12. října**. Jste srdečně zváni!

POZŮSTALOSTNÍ SETKÁNÍ

Služba Domácího hospice 14 pomocníků se nevěnuje pouze nemocným, ale také jejich rodinám a blízkým. Právě pro ně připravujeme **ve středu 13. 10. 2022 pozůstalostní setkání**. Od 17.00 h bude v kostele sv. Petra a Pavla v Semilech sloužena mše svatá za všechny naše zemřelé pacienty. Po ní se s jejich rodinami sejdeme při drobném občerstvení.

Tým Domácího hospice 14 pomocníků

MŠE SVATÉ PRO RODINY S DĚTMI

Ve školním roce bychom ve farnosti opět jednou měsíčně rádi zaměřili jednu mši svatou na rodiny s dětmi. Vzhledem k časovým možnostem rodin je model úterního odpoledne již neudržitelný, proto se budou tyto bohoslužby konat **vždy druhý pátek v měsíci v děkanském kostele od 18.00 hodin**.

Tyto bohoslužby budou s **rytmickým hudebním doprovodem**. Kdokoliv bude mít zájem a chuť si zahrát a zazpívat, oprášit staré a naučit se nové písně, je srdečně zván na faru již **v 16.30 h na zkoušku**.

Poprvé se sejdeme v pátek 14. října.

KURZ PSANÍ IKON

*On je věrný obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo
Kol 1, 15*

VÍKEND S IKONOU
27. – 30. 10. 2022, Bozkov u Semil

Program:

- společná modlitba
- seznámení se s postupem psaní ikon
- tvorba vlastní ikony

Cíl: vlastnoručně psaná ikona

Přihlášky, informace:

koudelkova.helena@seznam.cz, tel. 604 784 709

*Příspěvek na pobyt, stravu a materiál (deska, pigmenty, zlato): 2 000 Kč.
Maximální počet účastníků: 12.*

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 6. října 2022. Uzávěrka následujícího čísla: 20. října 2022. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 21 9. října 2022

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 10. 10. – 23. 10. 2022

10. 10.	Po	–	–	–
11. 10.	Út	KA	18.00	za † Karla Kafříka
12. 10.	St	KA	08.00	za †† rodiče Juraje a Annu Hodemarské a za bratra Pavla
13. 10.	Čt	KA	08.00	za † Ivana Báleše
		KO	17.00	za †† pacienty Domácího hospice 14 pomocníků
14. 10.	Pá	KO	18.00	mše sv. pro děti za †† Kamila, Karla a Pavla Hřebíkovy
15. 10.	So			<i>Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve</i>
		KA	18.00	za † Hanu
16. 10.	Ne			29. neděle v mezidobí
		KO	08.30	za † maminku Bohumilu
		CH	15.00	na úmysl
17. 10.	Po			<i>Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka</i>
18. 10.	Út			Svátek sv. Lukáše, evangelisty
		KA	18.00	za děti a živé rodiny
19. 10.	St	KA	08.00	za P. Mirka
20. 10.	Čt	KA	08.00	za †† z rodiny Babiarovy
21. 10.	Pá	–	–	–
22. 10.	So	KA	18.00	za † Mariana Karlíka
23. 10.	Ne			30. neděle v mezidobí (misijní)
		KO	08.30	za † Emila Honegera, rodiče a sestry

sbírka na misie

POJETÍ CÍRKVE JAKO BOŽÍHO LIDU

Definice církve jakožto *Božího lidu*, *putujícího dějinami*, je stěžejní prvek ekleziologie druhého vatikánského koncilu. Tento obraz je vzat z hebrejské Bible, kde označuje Izrael, vyvolený národ, jehož sebepochopení utvářela zkušenost exodu – putování ze země otroctví do zaslíbené země svobody. Církev je v tomto pojetí součástí řeky, která pramení v Izraeli; řečeno s Pavlem, je ratolestí, štípe-nou na olivovník vyvoleného lidu.

Tento obraz popisuje vztah církve a Izraele, aniž by se uchýloval k nebezpečnému modelu náhrady židovského národa a náboženství křesťanstvím. Bylo třeba jasně říci, že křesťanství neupírá židovství legitimitu a právo na existenci; tento někdejší křesťanský anti-judaismus měl tragické následky, umetal cestu novopohanskému antisemitismu. Už když se v prvních staletích církev rozhodla přijmout hebrejskou Bibli, Bibli Ježíšovu, jako závazné Boží slovo, znamenalo to prohlásit paměť lidu Izraele za součást své vlastní dějinné paměti. Paměť Izraele, hebrejská Bible, je součástí paměti církve. Křesťanští autoři teologie po Osvětlení zdůrazňují, že vůči *celým* dějinám Židů, včetně tragédie holokaustu, nesmí být církev lhostejná.

My křesťané nesmíme nikdy zapomenout na společné kořeny, které nás spojují s Židy; kdybychom ztratili úctu k židovství, zapřeli bychom Hospodina a Ježíšův rod. Také skrze eucharistii, znamení nové smlouvy, skrze Ježíšovu *židovskou* krev, která se prolévá *za všechny*, jsme „pokrevně“ spojeni s lidem původní smlouvy. Ježíšovo židovství a jeho židovská víra patří neoddělitelně k jeho lidství, k jeho „lidské přirozenosti“, která podle slavné definice chalcedonského koncilu je nesmíšeně a neoddělitelně spojena s jeho „božskou přirozeností“, jeho jednotou s Ot-cem. Snad bychom mohli analogicky říci, že přinejmenším pro nás křesťany je židovství,

Ježíšova víra a „Ježíšovo náboženství“ nesmí-šeně a neoddělitelně spojené s naším křesťanstvím, s naší křesťanskou vírou. Ta je jak vírou Ježíšovou, tak naší „vírou v Ježíše“ – totiž důvěrou, že se v Ježíši Kristu spojuje vjedno (nesmíšeně a nerozdělitelně) Boží a lidské: „*V něm je náš pokoj, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár*“ (Ef 2,14–16).

Toto jistě Bohem chtěné propojení ovšem předpokládá i onu „nesmíšenost“ – respekt k vzájemné jinakosti bez snah nahradit, přivlastnit si či kolonizovat jeden druhého.

Obraz Božího lidu putujícího dějinami představuje církev v pohybu a v procesu neustálých změn. Bůh ztvárňuje podobu církve v dějinách a prostřednictvím dějin se jí zjevuje a učí ji skrze dějinné události. Církev je po celé své dějiny na cestě, nikoliv v cíli. Cíl jejích dějin je eschatologický; očekávané setkání s Kristem, „svatba Beránkova“, nastane až za horizontem dějinného času. Kdyby naše teologie, naše stálé promyšlení víry, ztratila svůj otevřený poutnický charakter, stala by se ideologií, falešným vědomím.

Hlavní atributy církve – jednota, svatost, katolicita a apoštolskost – nemohou být zcela dokonale naplněny v dějinách; ve své dokonalé podobě jsou předmětem eschatologické naděje. Dějiny církve jsou proces zrání, nikoliv však jednosměrný pokrok k vyššímu a lepšímu. Prolíná se v nich jednota s růzností, svornost se sváry, svatost s hříchem, katolická univerzalita s úzkoprsým a kulturně ohraničeným „katolicismem“, věrnost apoštolské tradici s bludištěm herezí a apostázi. Máme svou modlitbou a prací otvírat náš svět, naše srdce, naše dějiny a naše vztahy světu Božího království, konečnému triumfu Boží vůle („jako v nebi, tak i na zemi“); nicméně si musíme být bděle a pokorně vědomi toho, že dějiny nejsou nebe, že dějiny nejsou Bůh. Na dějinně

cestě hledání Boha nemůžeme uniknout z trvalého napětí mezi „již ano“ a „ještě ne“. Nelze zapomenout a zapřít naši zkušenost z dějin 20. století, že totiž ideologie, které slibovaly nebe na zemi, měnily zemi v peklo.

Církevní tradice rozlišuje tři druhy církve – je to *ecclesia militans*, pozemská bojující církev, dále *ecclesia penitens*, trpící a kající církev s duší v očistci, a *ecclesia triumphans*, vítězná církev svatých v nebi. Nedbat eschatologického rozdílu, zaměňovat pozemskou církev za vítěznou a triumfující nebeskou církev, plodí

triumfalismus. *Ecclesia militans*, pozemská církev, má bojovat především s vlastními pokušeními, slabostmi a hříchy – včetně pokušení triumfalismu. Pokud podlehe pokušení triumfalismu, stane se institucí militantního náboženství, pak bojuje především s druhými, s odlišnými a také s nepohodlnými ve vlastních řadách. Triumfalismus, tato směsice pýchy a slepoty, je nemocí církve – Ježíš ji nazýval farizejský kvas a papež František klerikalismus.

Tomáš Halík: *Odpoledne křesťanství*

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Apokalypsa

Z řec. *apokalypsis* (= odhalení). Podstatné jméno znamená odhalení, zjevení a vztahuje se především k viděním posledního času a ke znamením, která jej budou ohlašovat. Nazývá se tak prorocká kniha sv. Jana, která uzavírá Nový zákon a patří k literárnímu apokalyptickému žánru. Kromě úvodu a závěru se Apokalypsa rozděluje do dvou částí: dopisy sedmi církvím a prorocká vidění. Ústřední myšlenka spočívá v protikladu mezi dvěma královstvími (církví a světem), Kristem a antikristem, vyvolenými a zavrženými, v protikladu, který se vyřeší posledním soudem, jež Bůh provede prostřednictvím Ježíše, Pána a soudce. Apokalypsa je christologicko-soteriologická poema v podobě dopisu křesťanům v prokonzulární Asii, představovaným sedmi církvemi. Současně je souhrnem myšlenek a nadějí Nového zákona a prorocstvím o novém a posledním čase.

Apoštol

Z řec. *apostellein* (= poslat). Titul dvanácti Ježíšových spolupracovníků, které si sám vybral a poslal je, aby hlásali jeho evangelium. Jsou to Petr, Ondřej, Jakub (Starší), Jan, Filip, Bartoloměj, Matouš, Tomáš, Jakub Alfeův (Mladší), Šimon (Horlivec), Juda Tadeáš a Ji-

dáš Iškariotský, na jehož místo byl později vybrán Matěj. Apoštolové jsou tedy „svědci“ toho, co viděli a slyšeli o zvláštním způsobu Ježíšova zmrtnýchvstání. V širším významu je apoštol ten, kdo se zcela věnuje šíření křesťanské víry.

Apoštolát

Jde o vlastní úkol a činnost apoštola, připraveného uskutečnit příkaz Ježíše Krista. Sestává z hlásání nebo šíření víry.

Apoštolská poslušnost

Autorita apoštolů se zakládala na tom, že byli Ježíšovými učedníky a očitými svědky vzkříšení (Sk 1,2n), a také na eschatologickém poslání, jež jim bylo svěřeno jako dvanácti spolupracovníkům při posledním soudu (Mt 19,28). To z nich učinilo také ručitele za tradici (1 Kor 15,3nn). Apoštolská tradice znamenala původ nauky a učitelství úřad, předávaný apoštoly na základě toho, co obdrželi od Pána. Další záruka spojitosti byla spatřována ve svěcení biskupů a starších, které prováděli apoštolové z moci Ducha svatého (Sk 20,17nn) a v nepřerušované poslušnosti biskupů.

Apoštolský legát

Vyslanec římského papeže.